

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10Ca/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117222190
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1117222190.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobcu: Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA), so sídlom Rastislavova č. 3, 821 08 Bratislava, IČO: 00 178 454, zastúpeného: advokátskou kanceláriou JUDr. PhDr. Silvester Danóczy, PhD., advokát, s.r.o., so sídlom Fándlyho 7, 949 01 Nitra proti žalovanému: HOME MANAGEMENT Group, a.s. v likvidácii, so sídlom Okružná 3239, 900 01 Modra, IČO: 35 831 634, o zaplatenie 21 216 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 21 216 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21 216 € odo dňa 29.8.2017 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet žalobcu vedený vo H., K..E., Č. Ú. B.:
E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu sto percent (100%).

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 28.8.2017 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 21 2016 € spolu s úrokom z omeškania na tom skutkovom základe, že žalobca je zapísaný v registri občianskych združení č. MV SR VVS/1-900/90-5828, ako združenie fyzických a právnických osôb. Žalobca na základe oprávnenia vydaného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky č. MK-1639/2016-232/10420 zo dňa 18.08.2016 vykonáva na území Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 143 zákona č. 185/2015Z.z. kolektívnu správu práv. Žalobca na základe oprávnenia zastupuje práva autorov hudobných diel, to znamená práva skladateľov, textárov, upravovateľov a vydavateľov. Na území Slovenskej republiky zastupuje žalobca slovenských nositeľov práv na základe zmlúv o zastupovaní a autorského zákona a zastupuje aj zahraničných nositeľov práv na základe medzinárodných recipročných zmlúv.

Žalovaný je právnická osoba založená a podnikajúca podľa právnych predpisov Slovenskej republiky, ktorej predmetom činnosti je aj usporadúvanie vzdelávacích podujatí, konferencií, veľtrhov, seminárov, školení, verejných, kultúrnych spoločenských a športových podujatí.

Žalobca v žalobe konštatoval, že dňa 29.11.2016 bola inšpektorom vykonaná kontrola dodržiavania povinností vyplývajúcich z autorského zákona pre žalovaného. Predmetnou kontrolou bolo zistené, že žalovaný usporiadal dňa 29.11.2016 verejné kultúrne podujatie - exhibičné podujatie Kings On Ice, ktoré sa konalo na zimnom štadióne Ondreja Nepelu v Bratislave bez uzatvorenia hromadnej licenčnej zmluvy so žalobcom na použitie chránených hudobných diel. Žalovaný svojím konaním sa dopustil porušenia ustanovenia § 78 a nasledujúcich autorského zákona.

Žalobca v žalobe konštatoval, že žalovaný až po uskutočnení koncertu, dňa 30.11.2016, doručil žalobcovi návrh hromadnej licenčnej zmluvy, ktorým žiadal o udelenie licencie na použitie hudobných diel na predmetnom exhibičnom podujatí, ktoré sa konalo dňa 29.11.2016 podľa ustanovenia § 78 a nasl. autorského zákona. Súčasťou návrhu hromadnej licenčnej zmluvy boli aj údaje poskytnuté zo strany žalovaného pre účely výpočtu autorskej odmeny za koncert v zmysle časti C bodu 2 Sadzobníka autorských odmien za použitie hudobných diel účinného v období od 01.01.2016, konkrétne maximálna kapacita miesta konania podujatia a výška vstupného, z ktorého sa vypočíta priemerné vstupné. Žalovaný zároveň vyhlásil, že všetky ním uvedené údaje v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy sú úplné, správne, pravdivé a že nezamlčal žiadne skutočnosti rozhodné, ktoré by mohli mať vplyv na určenie výšky autorskej odmeny.

Žalobca však z internetovej stránky žalovaného zistil, že žalovaný uviedol v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy iné druhy vstupného ako v skutočnosti predával prostredníctvom svojich portálov. Žalobca vo svojej kontrolnej činnosti zistil, že žalovaným do predaja bolo uvedených len 5 druhov vstupeniek rozhodných pre výpočet priemernej ceny vstupného a to v hodnote 15 €, 16 €, 39 €, 59 € a 149 € a nie 32 druhov vstupného v hodnote od jedného eura do 59 €, ako zavádzajúco uvádzal žalovaný v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy. Žalobca v žalobe konštatoval, že vstupné v sume 149 € obsahovalo aj konzumné vo výške 110 € a toto vstupné sa zarátava v rozhodnej sume 74,50 € v zmysle platného sadzobníka.

Žalobca v žalobe konštatoval, že pre výpočet priemernej sumy vstupného v súlade so sadzobníkom boli použité sumy 18,63 €, 18,63 €, 39 €, 59 € a 74,50 €. Žalobca priemerné vstupné vyrátal na sumu 41,95 €. Kapacita sedenia v hale štadióna Ondreja Nepelu, v ktorom bolo podujatie organizované žalovaným realizované je 9953 miest. Autorská odmena za koncert, podľa výpočtu žalobcu, predstavovala sumu 10 608 € spolu s DPH, keďže žalovaný nevyužil svoje právo uplatniť si na výpočet autorskej odmeny iba kapacitu vopred vymedzenej časti v zmysle časti C bodu 2.3 sadzobníka.

Žalobca v žalobe konštatoval, že z dôvodu, že žalovaný doručil návrh hromadnej licenčnej zmluvy po uskutočnení koncertu a navyše v návrhu deklaroval údaje potrebné pre výpočet autorskej odmeny za koncert v rozpore s reálnym stavom zisteným žalobcom, žalobca, ako orgán kolektívnej správy, nemohol pri zachovaní odbornej starostlivosti predmetný návrh na uzavretie hromadnej licenčnej zmluvy akceptovať.

Žalobca v žalobe uviedol, že prejavil ochotu so žalovaným uzavrieť mimosúdnu dohodu o úhrade autorskej odmeny žalovaným aj po uskutočnení koncertu a listom zo dňa 15.12.2016 vyzval žalovaného na bezodkladné doručenie pravdivých a úplných informácií predovšetkým v časti kapacity miest použitia diela a výšky vstupného. Žalovaný žalobcovi žalobcom žiadané podklady pre správny výpočet autorskej odmeny nedoručil do podania žaloby. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný porušil svoju zákonnú povinnosť umožniť žalobcovi riadny výkon kolektívnej správy, keďže vo vzťahu k žalobcovi si riadne nesplnil povinnosti, ktoré sú mu kladené v zmysle autorského zákona, ktoré bol povinný dodržať pri usporiadaní exhibičného podujatia v žalobe označenom.

Žalobca si vo vzťahu k žalovanému uplatnil nárok na náhradu ušlého zisku, ktorý predstavuje sumu autorskej odmeny, ktorá mala byť v súlade so sadzobníkom žalovaným žalobcovi zaplatená v celkovej výške 10 608 €. Žalobca si voči žalovanému uplatnil aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia prichádza do úvahy vtedy, ak niekto akýmkoľvek spôsobom použije dielo bez súhlasu pôvodcu a získa takýmto konaním bezdôvodné obohatenie. Výšku bezdôvodného obohatenia je možné ustáliť v zmysle ustanovenia § 458a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva nemožno určiť bezdôvodné obohatenie inak, na určenie peňažnej náhrady sa použije primerane ustanovenie § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Žalobca však v žalobe konštatoval, že v prejednávanej veci bolo možné určiť výšku bezdôvodného obohatenia inak a to na základe hodnoty prospechu, ktorý žalovaný získal neoprávneným použitím hudobných diel, nakoľko neuzavrel so žalobcom hromadnú licenčnú zmluvu. Za hodnotu prospechu, ktorý žalovaný získal neoprávneným použitím hudobných diel, sa považuje všetko to, čo žalovaný nadobudol v súvislosti s neoprávneným použitím hudobných diel. Žalovaný sa na úkor žalobcu

bezdôvodne obohatil o finančné prostriedky získané z predaja vstupeniek na ním usporiadanom podujatí.

Vo vzťahu k samotnému vyčísleniu výšky uplatneného nároku žalobca uviedol, že zo stránok žalovaného zistil, že šesť dní pred koncertom ostalo nepredaných 1274 kusov vstupeniek a v deň koncertu ostalo nepredaných 1249 kusov vstupeniek. Žalobca konštatoval, že na žalovaným usporadúvané podujatie bolo zakúpených minimálne 8704 kusov vstupeniek, keďže kapacita priestoru je 9 953 miest. Ak by sa ostatné vstupenky predávali žalovaným za najnižšiu hodnotu deklarovanej vstupenky za 15 €, celkovo získaný prospech žalovaného neoprávneným použitím hudobných diel predstavoval sumu minimálne 130 560 € a z tejto sumy si žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 21 216 €.

Žalobca v závere žaloby konštatoval, že žalovaný svojim konaním mu spôsobil škodu v sume 10 608 €, ale aj sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu a to najmenej v sume 21 216 €. Z povahy inštitútu náhrady škody a z povahy inštitútu vydania bezdôvodného obohatenia vyplýva, že sa tieto nároky vzájomne konzumujú a celková žalobcom uplatnená suma titulom oboch nárokov predstavuje sumu 21 216 €, rovnajúca sa škode vo výške 10 608 € a bezdôvodného obohatenia v sume 21 216 € poníženého o už uplatnenú škodu vo výške 10 608 €.

Žalobca si teda voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie sumy 21 216 € spolu s úrokom z omeškania zo žalovanej sumy odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby, t.j. dňom 29.08.2017 do zaplatenia.

Žalobca spolu so žalobou súdu doručil listinné dôkazy - oprávnenie na výkon kolektívnej správy vydané Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky dňa 18.08.2016 č.k.:MK -1639/2016-232/10420; výpis zo zoznamu občianskych združení podľa zákona č. 83/1990 Zb. zo dňa 04.08.2016; inšpekčný záznam o zistenom používaní hudobných diel z kontroly vykonanej dňa 29.11.2016; zápis o vykonaní kontroly; návrh hromadnej licenčnej zmluvy doručenej žalovaným žalobcovi s prezenčnou pečiatkou 30.11.2016; Sadzobník autorských odmien za používanie hudobných diel v rámci hudobných produkcií, podujatí a vystúpení; výťažok internetovej stránky vo vzťahu k objektu zimného štadióna Ondreja Nepelu v Bratislave.

2. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 10Ca /10/2017-97 dňa 27.11.2017. Žalovaný voči platobnému rozkazu súdu dňa 21.12.2017 doručil odpor.

Žalovaný v odpore nespochybnil, že bol usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia - exhibičného podujatia Kings On Ice, ktoré sa konalo 29.11.2016 na zimnom štadióne Ondreja Nepelu v Bratislave.

Žalovaný však v odpore uviedol, že voči žalobcovi si splnil povinnosť doručiť mu návrh hromadnej licenčnej zmluvy pred usporiadaním podujatia tak, že žalobcovi tento návrh doručil ešte pred konaním podujatia dňa 29.11.2016, prostredníctvom mailovej komunikácie. Žalovaný zároveň v odpore uviedol, že žalobca bezdôvodne tvrdí v žalobe, že žalovaný použil predmety ochrany bez uzatvorenia licenčnej zmluvy, čím mal porušiť ustanovenia § 78 a nasl. autorského zákona. Žalovaný v odpore konštatoval, že žalobca zámerne uvádza tieto skutočnosti bez ohľadu na to, že k neuzatvoreniu licenčnej zmluvy došlo z neopodstatnených dôvodov práve na strane žalobcu a podľa vyjadrenia žalovaného, zrejme za účelom domáhania sa zaplatenia peňažnej sumy žalobcom doručenou žalobou súdu. Žalovaný teda jednoznačne konštatoval, že to bol žalobca, ktorý s ním neuzatvoril licenčnú zmluvu v súvislosti s usporiadaním podujatia bez ohľadu na to, že žalovaný žalobcovi včas oznámil konanie predmetného podujatia a doručil žalobcovi návrh hromadnej licenčnej zmluvy, ktorý podľa názoru žalovaného, obsahoval všetky údaje potrebné na výpočet autorskej odmeny, predovšetkým údaje o druhoch vstupeniek a kapacite priestoru, v ktorom sa podujatie konalo.

Žalovaný zároveň v odpore uviedol, že obsahom návrhu hromadnej licenčnej zmluvy nie je určenie výšky autorskej odmeny a to z dôvodu, že táto je vypočítaná žalobcom až následne po uzatvorení hromadnej licenčnej zmluvy a je určená vo faktúre vystavenej žalobcom. Žalovaný v odpore konštatoval, že dôvodom pre neuzatvorenie predmetnej hromadnej licenčnej zmluvy zo strany žalobcu, bol preto podľa názoru žalovaného, len nesúlady údajov uvedené žalovaným o druhoch vstupeniek na podujatie v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy a údajov o druhoch vstupeniek na podujatie uvedených na webových stránkach v odpore označených. Žalovaný v odpore konštatoval, že v návrhu hromadnej licenčnej

zmluvy uviedol správne údaje o druhoch vstupeniek na podujatie, ktoré zodpovedali skutočnému stavu. Žalovaný na účely vymedzenia druhov vstupeniek na podujatie v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy nahradil dobrovoľné vstupné v cene 0 € vstupenkou so vstupným v cene 1 €, v súlade so sadzobníkom žalobcu. Žalovaný v odpore zároveň uviedol, že predával aj vstupenky v celkovej cene 149 €, avšak z tejto ceny bola cena vo výške 39 € a ostatná časť ceny tejto vstupenky v sume 110 € predstavovala cenu za tematické darčeky, parkovné a podobne. Žalovaný v odpore uviedol, že žalobca v žalobe neosvedčil, že v cene vstupenky vo výške 149 € bolo konzumné vo výške 110 €.

Žalovaný v odpore uviedol, že pravdivosť o jednotlivých druhoch vstupeniek na podujatie preukazuje záverečným vyúčtovaním podujatia.

Žalovaný v odpore taktiež uviedol, že žalobca v žalobe poukazuje na druhy vstupeniek na podujatie uvedené na webových stránkach v žalobe označených. Žalovaný uviedol, že uvedená skutočnosť však nepreukazuje, že žalovaný neposkytoval aj iné druhy vstupeniek na podujatie. Žalovaný v odpore uviedol, že pri každom verejnom kultúrnom podujatí realizuje predaj vstupeniek aj iným spôsobom ako cez webové stránky uvedené a to predovšetkým v čase bezprostredne pred podujatím a v prípade nedostatočného záujmu o podujatie vstupenky predáva aj za nižšiu cenu vstupného, pričom rovnako tomu bolo aj v prípade podujatia.

Žalovaný zároveň v odpore uviedol, že v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy uviedol kapacitu priestoru, v ktorom sa podujatie konalo v rozsahu 9 887 osôb. Žalobca poukazuje v žalobe na to, že podľa webovej stránky zimného štadióna je kapacita priestoru 9953 osôb. Žalovaný k tomuto rozdielu uviedol, že tento rozdiel je bezpredmetný vzhľadom na skutočnosť, že výška autorskej odmeny je určená v rovnakej výške bez ohľadu na to, či pri výpočte podľa sadzobníka žalobcu by bola braná do úvahy kapacita priestoru uvádzaná žalobcom v žalobe, alebo žalovaným v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy, keďže podľa bodu 2. 4. 1 časti C sadzobníka žalobcu sa autorská odmena vypočíta na základe priemerného vstupného, príslušného koeficientu a kapacity daného priestoru. Pre kapacitu priestoru však platí, že autorská odmena sa zvyšuje len za každých začatých tisíc miest.

Žalobca zároveň v odpore uviedol, že zaplatil žalobcovi autorskú odmenu vo výške 2710 € dňa 29.11.2016 a z tohto pohľadu považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú.

Žalovaný súdu doručil listinné dôkazy spolu s odporom - hromadnú licenčnú zmluvu, s poznámkou odoslaná aj mailom 29.11.2016, listinný dôkaz s označením vyúčtovanie akcie zo dňa 29.11.2016, listinný dôkaz s označením vklad v hotovosti zo dňa 29.11.2016 v sume 2 710€.

3. Žalobca súdu dňa 08.03.2018 doručil písomné vyjadrenie k odporu, v ktorom konštatoval, že žalovaný tvrdí, že žalobca s ním z neopodstatnených dôvodov neuzatvoril hromadnú licenčnú zmluvu. Vo vzťahu k tomu tvrdeniu žalobca konštatoval, že so žalovaným vedie množstvo súdnych sporov a žalovaný rovnakými praktikami v podobe úmyselne uvádzaných nepravdivých údajov o kapacite miest konania podujatí a výške vstupného sa snažil docieľiť zaplatenie nižších autorských odmien, aké v skutočnosti náležali nositeľom práv za použitie hudobných diel. V tomto kontexte žalobca poukázal na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co 205/2016-230, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II, ktorý rozhodol tak, že žalobu žalovaného na určenie obsahu licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle v celom rozsahu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení jednoznačne konštatoval, že trvá na svojich skutkových tvrdeniach uvádzaných v žalobe v tom smere, že žalovaný poskytol žalobcovi v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy nesprávne údaje o skutočnostiach rozhodujúcich pre výpočet autorskej odmeny vo vzťahu žalovaným realizovaným podujatím a to údaje o kapacite miesta konania a výške vstupného, s cieľom dosiahnuť jej zníženie. Žalobca vo vyjadrení konštatoval, že na základe protiprávneho konania žalovaného by sa samotnému žalovanému podarilo získať licenciu na použitie hudobných diel na koncerte za výrazne nižšiu autorskú odmenu, akú by bol povinný žalovaný v skutočnosti zaplatiť, keby v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy a v prílohách uviedol správne údaje o skutočnostiach rozhodujúcich pre výpočet autorskej odmeny. Žalobca konštatoval, že žalovaný v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy zámerne uviedol viaceré druhy vstupného konkrétne až 32 druhov, ktoré v skutočnosti nepredával, ako vyplýva z print screenov internetových stránok zo dňa 23.11.2016, doručených žalobcom spolu so žalobou. Žalobca teda jednoznačne konštatoval, že zo strany žalovaného išlo o vedomé uvedenie nepravdivých údajov s

cieľom znížiť výšku priemerného vstupného, ktorá podľa sadzobníka, by bola počítaná ako podiel súčtu súm vyberaných ako jednotlivé druhy vstupného a počtu týchto druhov, čo logicky znamená, že čím väčší počet druhov vstupného žalovaný uvedie, tým menšie bude určené priemerné vstupné, čo by znamenalo dosiahnutie neporovnateľne nižšej sumy autorskej odmeny, ktorú mal žalovaný zaplatiť. Žalobca vo vyjadrení konštatoval, zhodne ako v žalobe, že nešlo o prvé uvedenie nepravdivých údajov o kapacite miesta konania podujatia a výške vstupného zo strany žalovaného a jeho konanie treba vyhodnotiť ako protiprávne konanie a treba ho považovať za úmyselné porušenie jeho povinností uvádzať správne a úplné údaje o skutočnostiach rozhodných pre určenie výšky autorskej odmeny, ktoré viedlo k vzniku škody na strane nositeľov práv, ktorí nedosiahli peňažné plnenie v takej výške, aká sa dala dôvodne očakávať, ako aj k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

Žalobca vo vyjadrení k odporu ďalej uviedol, že žalovaný namieta v odpore, že žalobca nepreukázal skutočnosť, že súčasťou vstupenky v cene 149 € bolo aj konzumné. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že už z predloženého print screenu internetovej stránky žalovaného zo dňa 23.11.2016 je zrejmé, že cena VIP vstupenky predstavovala sumu 39 € plus 110 €. Z predloženého listinného dôkazu je zrejmé, že súčasťou tejto ceny vstupenky bolo aj konzumné.

Žalobca vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného, že predával niektoré druhy vstupeniek aj iným spôsobom ako cez webové stránky považoval žalobca za účelové, zavádzajúce a nepodložené, keďže žalovaný k odporu nepredložil žiaden relevantný dôkaz.

Žalobca zotrval na svojich tvrdeniach o tom, že kapacita sedenia v hale štadióna Ondreja Nepelu, kde sa podujatie poriadané žalovaným uskutočnilo je 9953 miest. Žalobca uviedol, že uznáva, že žalovaným tvrdená kapacita v rozsahu 9880 osôb nie je v tomto prípade rozhodujúca pre určenie výšky príslušnej autorskej odmeny, avšak žalobca v tomto kontexte poukázal na opätovné predloženie nepravdivých údajov v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy doručenej žalovaným žalobcovi.

Žalobca vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že zaplatil žalobcovi sumu 2704 € titulom náhrady autorskej odmeny uviedol, že predmetná suma nebola žalovaným dostatočne špecifikovaná a ani nezodpovedala sume autorskej odmeny, ktorá skutočne by žalobcovi prináležala.

Žalobca v závere svojho vyjadrenia k odporu zotrval na skutkových a právnych tvrdeniach uvádzaných v žalobe vo vzťahu k výške uplatneného nároku voči žalovanému.

4. Žalovaný súdu dňa 06.04.2018 doručil písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu, súdom citovanom v bode 3. odôvodnenia rozsudku, z obsahu ktorého je zrejmé, že sa nestotožnil s tvrdením žalobcu vo vzťahu k doručeniu návrhu hromadnej licenčnej zmluvy elektronicky dňa 29.11.2016. Žalovaný uviedol, že autorský zákon nevyklučuje postup, ktorý zvolil žalovaný pri doručení hromadnej licenčnej zmluvy a návrh hromadnej licenčnej zmluvy bol urobený vo forme predpokladanej autorským zákonom pre jej platné uzavretie. Žalovaný jednoznačne konštatoval vo vyjadrení, že žalobca neuzatvoril s ním hromadnú licenčnú zmluvu v súvislosti s usporiadaním podujatia bez ohľadu na skutočnosť, že mu žalovaný včas oznámil konanie podujatia a zároveň mu riadne doručil predmetný návrh hromadnej licenčnej zmluvy.

Žalovaný vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že žalovaný úmyselne uvádzal v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy nepravdivé údaje je podľa názoru žalovaného zavádzajúce a na žalobcom označenom konaní sp. zn. 7C/181/2015 išlo o skutkovo odlišný predmet konania ako ide v prejednávanej veci.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že žalovaný v skutočnosti nepredával 32 deklarováných druhov vstupného a toto tvrdenie oprel o print screen stránok doručených súdu spolu so žalobou žalovaný uviedol, že tieto listinné dôkazy sú zo dňa 23.11.2016, avšak vstupné bolo predávané počas dlhšieho časového obdobia a na cenu vstupeniek má vplyv aj predávanosť, alebo dostupnosť počas obdobia ich predaja. Tvrdenie žalobcu, že v skutočnosti žalovaný ponúkal do predaja iba 5 druhov vstupného je absolútne nepravdivé a žalovaný predložil súdu print screen zo stránky zo dňa 16.11.2016.

5. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Strany majú povinnosť pravdivo a úplne

uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (§150 ods.1,2 CSP). Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (§151 ods.1,2 CSP). Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§154 CSP).

6. Súd vo veci nariadil opakovane pojednávania, ktorých sa žalovaný nezúčastnil. Súd predvolania na pojednávania doručoval tak likvidátorovi žalovaného, ako aj žalovanému. Žalovaný sa nedostavil na pojednávania určené na deň 27.4.2022. Doručenie predvolania mal žalovaný vykázané 23.4.2022, svoju neprítomnosť do vyvolania veci neospravedlnil.

7. Žalobca na pojednávaní zotrval na skutkových a právnych tvrdeniach uvádzaných v žalobe, ako aj vo vyjadrení k obsahu odporu. Zároveň uviedol, že žalovaný vo vzťahu tvrdeniam uvádzaných v odpore neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno.

8. Podľa ustanovenia § 58 ods.1, písm. h/,i/ zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona (ďalej AZ) autor, do ktorého práva sa neoprávnene zasiahlo alebo ktorého právu hrozí neoprávnený zásah, sa môže domáhať najmä náhrady škody, vydania bezdôvodného obohatenia.

Podľa ustanovenia §63 ods.2, písm. d/ AZ nárokov podľa § 58 ods. 1 písm. b) až i) a ods. 2 sa môže domáhať vo svojom mene a na účet autora aj organizácia kolektívnej správy.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 AZ hromadnou licenčnou zmluvou môže udeliť organizácia kolektívnej správy nadobúdateľovi súhlas na použitie viacerých diel nositeľov práv zastupovaných podľa § 164, ku ktorým vykonáva správu majetkových práv.

Podľa ustanovenia §78 ods.2 AZ hromadná licenčná zmluva musí byť uzavretá v písomnej forme, prostredníctvom elektronických prostriedkov vrátane webového sídla organizácie kolektívnej správy za predpokladu, že nevzniká pochybnosť o obsahu zmluvy, totožnosti zmluvných strán a o prejave vôle zmluvných strán. Ak je návrh na uzavretie hromadnej licenčnej zmluvy urobený prostredníctvom elektronických prostriedkov vrátane webového sídla organizácie kolektívnej správy, úkon nadobúdateľa, z ktorého možno vyvodiť jeho súhlas s podmienkami tohto návrhu, nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie tohto súhlasu dôjde organizácii kolektívnej správy.

Podľa ustanovenia § 165 ods.6 AZ používateľ je povinný poskytnúť organizácii kolektívnej správy pravdivé a úplné informácie o použití predmetov ochrany, ktoré sú predmetom zmluvy podľa odseku 1.

Podľa ustanovenia § 458a Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) OZ ak pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva nemožno určiť bezdôvodné obohatenie sa inak, na určenie peňažnej náhrady sa použije primerane ustanovenie § 442a ods. 2.

Podľa ustanovenia § 517 ods.1, veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia §517 ods.2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9. Súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§191 ods.1,2 CSP). Súd

rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona (§215 ods.1,2 CSP).Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§216 ods.1CSP). Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté(§217 ods.1 CSP).

10. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalobca je aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby. Žalovaný je taktiež pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý si voči žalobcovi nesplnil svoje povinnosti v zmysle autorského zákona, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 21 216 € titulom náhrady škody, ako aj titulom bezdôvodného obohatenia v rozsahu špecifikovanom v žalobe.

Na základe vykonaného dokazovania súd žalobe v celom rozsahu vyhovel z dôvodu, že dňa 29.11.2016 bola vykonaná kontrola pracovníkmi žalobcu vo vzťahu dodržiavaniu povinností vyplývajúcich z autorského zákona, konkrétne vo vzťahu k žalovanému, ktorý dňa 29.11.2016 usporiadal verejné kultúrne podujatie - exhibičné podujatie Kings On Ice, ktoré sa konalo na zimnom štadióne Ondreja Nepelu, bez uzatvorenia hromadnej licenčnej zmluvy so žalobcom, ktorá by oprávňovala žalovaného použiť chránené hudobné diela.

Žalovaný až po uskutočnení uvedeného podujatia dňa 30.11.2016 doručil žalobcovi návrh hromadnej licenčnej zmluvy, ktorý však obsahoval nesprávne údaje o kapacite miesta konania podujatia a vo vzťahu k výškam vstupného, ktoré sa vypočítava z priemerného vstupného. Žalovaný aj napriek takto nedostatočne formulovanému návrhu hromadnej licenčnej zmluvy vyhlásil, že všetky údaje v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy sú úplne, správne a pravdivé. Na základe vykonaného dokazovania bol preukázaný žalobcom tvrdený skutkový stav, súdom citovaným v bode 1. a 3. odôvodnenia rozsudku.

Žalovaný poskytnutím nepravdivých údajov o skutočnostiach rozhodných pre stanovenie autorskej odmeny porušil zákonnú povinnosť umožniť žalobcovi riadny výkon kolektívnej správy. Porušením povinnosti žalovaným vznikla žalobcovi škoda nezaplatením autorskej odmeny za použitie hudobných diel na exhibičnom podujatí realizovaného žalovaným. Konaním žalovaného vznikla žalobcovi škoda v podobe ušlého zisku a to z dôvodu protiprávneho konania žalovaného v dôsledku ktorého žalobca, ako organizácia kolektívnej správy, nedosiahol v prospech nositeľov práv peňažné plnenie, ktoré žalobcovi ako organizácii kolektívnej správy prináležalo. Výška autorskej odmeny, ak by žalovaný správne uviedol rozhodné skutočnosti podstatné pre uzavretie hromadnej licenčnej zmluvy predstavovala sumu 10 608 €. Predmetná suma je vyčíslená žalobcom v súlade so sadzobníkom platným v rozhodnom období. Nebyť protiprávneho konania žalovaného, žalobca by v prospech oprávnených nositeľov práv dosiahol peňažné plnenie, ktoré mu malo byť vyplatené titulom autorskej odmeny, ak by so žalovaným uzavrel hromadnú licenčnú zmluvu, ktorú však uzavrieť nemohol, keďže žalovaný v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy poskytol žalobcovi nesprávne údaje o rozhodných skutočnostiach nevyhnutných pre výpočet autorskej odmeny za použitie hudobných diel. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný vedome poskytol žalobcovi nesprávne údaje o skutočnostiach rozhodujúcich pre výpočet autorskej odmeny za účelom ich zníženia.

Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že boli splnené podmienky aj na zaviazanie žalovaného na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v prospech žalobcu. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je daný vtedy, ak určitý subjekt akýmkoľvek spôsobom použije dielo bez súhlasu pôvodcu a získa takýmto konaním bezdôvodné obohatenie. Podľa ustanovenia § 458a Občianskeho zákonníka, ak pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva nemožno určiť bezdôvodné obohatenie inak, na určenie peňažnej náhrady sa použije primerane ustanovenie § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci bolo možné určiť výšku bezdôvodného obohatenia inak a to na základe hodnoty prospechu, ktorý žalovaný získal neoprávneným použitím hudobných diel, nakoľko neuzavrel so žalobcom hromadnú licenčnú zmluvu. Za hodnotu prospechu, ktorý žalovaný získal neoprávneným použitím hudobných diel, sa považuje všetko to, čo žalovaný nadobudol v súvislosti s neoprávneným použitím hudobných diel. V prejednávanej veci sa žalovaný neoprávnené obohatil o finančné prostriedky získané z predaja vstupeniek na ním usporiadané podujatie.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný spôsobil žalobcovi škodu v sume 10 608€ , ale sa aj bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu a to najmenej v sume 21 216 €. Z dôvodu, že z povahy inštitútu náhrady škody a z povahy inštitútu vydania bezdôvodného obohatenia vyplýva, že sa tieto nároky vzájomne konzumujú, celková žalobcom uplatnená suma titulom oboch nárokov predstavoval

sumu 21 216 €, ktorá predstavovala súčet škody - ušlého zisku vo výške 10 608 € a bezdôvodného obohatenia v sume 21 216 €, ktorá suma je ponížená o uplatnenú škodu vo výške 10 608 €.

Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 21 216 € aj spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby na súd, to je dňom 29.08.2017 až do zaplatenia, v zmysle petitu žaloby. Žaloba žalobcom bola súdu doručená dňa 28.08.2017.

V dôkaznom konaní sa musia rešpektovať rozdiely medzi základnými druhmi civilného súdneho konania, sporové konanie sa musí spravovať predovšetkým prejednanou zásadou, to znamená, že dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno budú mať, resp. budú znášať strany sporu. Stranám sporu je uložená dôkazná povinnosť ohľadom vlastných tvrdení. V sporovom konaní bude mať jej nesplnenie za následok procesnú zodpovednosť, ktorá sa navonok prejaví zamietnutím žaloby v prípade neunesenia dôkazného bremena žalobcom, respektíve vyhovením žalobnému návrhu v prípade, že žalovaný si svoju dôkaznú povinnosť nesplní, v dôsledku čoho neunesie v konaní dôkazné bremeno. V Civilnom sporovom poriadku je zavedená právna úprava, ktorá v rámci sporového konania nesie so sebou procesnú zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena, teda povinnosť označiť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany na preukázanie svojich tvrdení. Strany sporu majú procesnú dôkaznú povinnosť, to je povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností.

V sporovom konaní platí pravidlo, že dôkazné bremeno ohľadne tvrdených skutočností leží na tej strane sporu, ktorá tieto skutočnosti tvrdí.

Žalobca v konaní si splnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Žalovaný si svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť nesplnil, nezúčastnil sa pojednávania, na ktorom by osvedčil ním tvrdené skutkové tvrdenia v odpore.

11. Podľa ustanovenia § 218 ods.1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

Podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia §262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov v rozsahu sto percent z dôvodu, že v konaní mal žalobca plný úspech.

13. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) / § 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/ § 365 ods.1 CSP/.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods.2 CSP/.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 365 ods.3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie/ § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.